

31984L0360

L 188/20

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

16.7.1984

DIRECTIVA CONSILIULUI
din 28 iunie 1984
privind combaterea poluării atmosferice provenite de la instalațiile industriale

(84/360/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolele 100 și 235,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Adunării ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât programele de acțiune ale Comunităților Europene în domeniul mediului din 1973 ⁽⁴⁾, 1977 ⁽⁵⁾ și 1983 ⁽⁶⁾ subliniază importanța prevenirii și reducerii poluării atmosferice;

întrucât programul de acțiune din 1973 și cel din 1977 prevăd, în plus, evaluarea obiectivă a riscurilor cu care poluarea atmosferică amenință sănătatea omului și mediul, stabilirea unor obiective de calitate, în special pentru un anumit număr de poluanți ai aerului considerați drept cei mai periculoși;

întrucât, în conformitate cu aceste programe, Consiliul adoptă deja mai multe directive;

întrucât, de asemenea, prin Decizia 81/462/CEE ⁽⁷⁾, Comunitatea a devenit parte la Convenția privind poluarea atmosferică transfrontalieră pe scară extinsă;

întrucât programul de acțiune din 1983, ale cărui orientări generale au fost aprobate de către Consiliul Comunităților

Europene și de către reprezentanții statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, preconizează ca, în vederea stabilirii normelor calității aerului, Comisia să-și continue eforturile și, eventual, să stabilească norme de emisie pentru anumite tipuri de surse;

întrucât, în toate statele membre, există acte cu putere de lege și acte administrative privind combaterea poluării atmosferice provenite de la instalațiile industriale fixe și întrucât, în mai multe state membre, dispozițiile existente sunt în curs de modificare;

întrucât neconcordanțele între dispozițiile în vigoare în diferite state membre sau în curs de modificare privind combaterea poluării atmosferice provenite de la instalațiile industriale pot crea condiții de concurență inegale și pot avea astfel efecte directe asupra funcționării pieței comune; întrucât este necesar, așadar, să se recurgă în acest domeniu la apropierea legislațiilor prevăzută la articolul 100 din tratat;

întrucât una dintre sarcinile de bază ale Comunității este de a promova o dezvoltare armonioasă a activităților economice în ansamblul Comunității și o extindere continuă și echilibrată, misiuni care nu se pot concepe fără combaterea poluanților și a noxelor, nici fără îmbunătățirea calității vieții și protecția mediului;

întrucât este de dorit și necesar ca la combaterea de către statele membre a poluării atmosferice provenite de la instalații industriale fixe să contribuie și Comunitatea, pentru a-i mări eficiența;

întrucât se impune în acest scop introducerea anumitor principii de aplicare a unui ansamblu de măsuri și de proceduri în vederea prevenirii și reducerii poluării atmosferice provenite de la instalațiile industriale în interiorul Comunității;

întrucât efortul comunitar în scopul introducerii acestor principii trebuie să fie progresiv, ținând seama de complexitatea situațiilor, precum și de principiile de bază pe care se bazează diferitele politici naționale;

⁽¹⁾ JO C 139, 27.5.1983, p. 5.

⁽²⁾ JO C 342, 19.12.1983, p. 160.

⁽³⁾ JO C 23, 30.1.1984, p. 27.

⁽⁴⁾ JO C 112, 20.12.1973, p. 1.

⁽⁵⁾ JO C 139, 13.6.1977, p. 1.

⁽⁶⁾ JO C 46, 17.2.1983, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 171, 27.6.1981, p. 11.

întrucât este necesar ca, într-o primă etapă, să se introducă un cadru general care să permită statelor membre să adapteze, după caz, dispozițiile lor existente la principiile adoptate pe plan comunitar; întrucât, prin urmare, statele membre trebuie să introducă un sistem prin care să supună unei autorizări prealabile exploatarea, precum și modificarea substanțială a instalațiilor industriale fixe care pot cauza o poluare atmosferică;

întrucât, de altfel, administrațiile naționale competente nu pot acorda autorizația decât dacă se îndeplinesc mai multe condiții, și anume, în special, dacă sunt luate toate măsurile de prevenire corespunzătoare și dacă exploatarea instalației nu produce poluare atmosferică la un nivel periculos;

întrucât în zonele deosebit de poluate, precum și în zonele cu protecție specială, trebuie să se poată aplica dispoziții specifice;

întrucât normele aplicabile în domeniul procedurilor de autorizare și de măsurare a emisiilor trebuie să corespundă anumitor cerințe;

întrucât autoritățile competente trebuie să examineze necesitatea de a impune, în anumite situații, condiții suplimentare care nu atrag totuși costuri excesive pentru lucrarea prevăzută;

întrucât este necesar ca aplicarea dispozițiilor conforme prezentei directive la instalațiile existente să fie progresivă și să țină în special seama de caracteristicile tehnice și de consecințele economice;

întrucât, pentru facilitarea punerii în aplicare a măsurilor vizând prevenirea și reducerea poluării atmosferice, precum și dezvoltarea tehnologiei de prevenire, ar trebui să se prevadă o cooperare între statele membre și Comisie,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectivul prezentei directive este de a prevedea măsurile și procedurile suplimentare vizând prevenirea sau reducerea poluării atmosferice provenite de la instalațiile industriale în interiorul Comunității, în special de la acelea care aparțin categoriilor ce figurează în anexa I.

Articolul 2

În sensul prezentei directive:

1. *poluare atmosferică* înseamnă introducerea de către om în atmosferă, direct sau indirect, de substanțe sau energie care au o acțiune dăunătoare, de natură să pună în pericol sănătatea omului, să deterioreze resursele biologice și ecosistemele, să deterioreze bunurile materiale și să prejudicieze sau să dăuneze valorilor din domeniul agreementului și altor utilizări legitime ale mediului;
2. *instalație* înseamnă orice unitate sau orice altă instalație fixă care servește unor scopuri industriale sau de utilitate publică și care ar putea cauza o poluare atmosferică;
3. *instalație existentă* înseamnă o instalație în funcțiune înainte de 1 iulie 1987 sau care a fost construită sau autorizată înaintea acestei date;
4. *valoare limită a calității aerului* înseamnă concentrația maximă admisă de substanțe poluante din aer pe durata unei perioade determinate;
5. *valoare limită a emisiei* înseamnă concentrația și/sau masa maximă admisă de substanțe poluante în emisiile provenite de la instalații în timpul unei perioade determinate.

Articolul 3

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că exploatarea instalațiilor din categoriile care figurează în anexa I este supusă unei autorizări prealabile eliberate de autoritățile competente. Necesitatea respectării condițiilor prescrise pentru astfel de autorizații trebuie luată în considerare încă din stadiul concepției instalației.

(2) Autorizația este cerută, de asemenea, în cazul unei modificări substanțiale a oricăror instalații din categoriile care figurează în anexa I sau care, în urma modificării, aparțin acestor categorii.

(3) Statele membre pot supune alte categorii de instalații obligativității unei autorizări sau a unei declarații prealabile, atunci când dispozițiile de drept intern prevăd acest lucru.

Articolul 4

Fără a aduce atingere cerințelor prevăzute de dispozițiile de drept intern și comunitare privind un alt obiectiv decât cel care face obiectul prezentei directive, autorizația nu poate fi eliberată decât după ce autoritatea competentă se asigură că:

1. sunt luate toate măsurile corespunzătoare pentru prevenirea poluării atmosferice, inclusiv utilizarea celei mai bune tehnologii disponibile, cu condiția ca punerea în aplicare a unor astfel de măsuri să nu antreneze costuri excesive;
2. exploatarea instalației nu va provoca poluare atmosferică la un nivel semnificativ, în special prin emisia de substanțe enumerate în anexa II;
3. nu se va depăși nici o valoare limită de emisie aplicabilă;
4. vor fi luate în considerare toate valorile limită aplicabile pentru calitatea aerului.

Articolul 5

Statele membre pot:

- determina zonele deosebit de poluate pentru care pot fi fixate valori limită de emisie mai stricte decât cele menționate la articolul 4;
- determina zonele de protecție specială pentru care pot fi fixate valori limită ale calității aerului și de emisie mai stricte decât cele menționate la articolul 4;
- decide că în interiorul zonelor menționate anterior nu pot fi construite sau exploatate instalații din categoriile determinate care figurează în anexa I, decât în cazul în care sunt respectate anumite condiții deosebite.

Articolul 6

Cererea de autorizație conține o descriere a instalației cuprinzând indicațiile necesare în vederea deciziei de acordare a autorizației în conformitate cu articolele 3 și 4.

Articolul 7

Sub rezerva dispozițiilor aplicabile în materie de secret comercial, statele membre recurg la schimburi de informații între ele și cu Comisia asupra experiențelor și cunoștințelor lor privind măsurile de prevenire și de reducere a poluării atmosferice, precum și

procedeele și echipamentele tehnice și valorile limită ale calității aerului și ale emisiei.

Articolul 8

(1) Consiliul, hotărând în unanimitate pe baza unei propuneri a Comisiei, fixează dacă este necesar valori limită de emisie bazate pe cea mai bună tehnologie disponibilă, care nu atrage costuri excesive și care ține seama, în acest scop, de natura, de cantitățile și de nocivitatea emisiilor în cauză.

(2) Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, determină tehnicile și metodele de măsurare și de evaluare corespunzătoare.

Articolul 9

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că cererile de autorizație și deciziile autorităților competente sunt puse la dispoziția publicului interesat în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația internă.

(2) Alineatul (1) se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor speciale, de drept intern sau comunitare, privind evaluarea efectelor asupra mediului ale lucrărilor publice și private și sub rezerva respectării dispozițiilor aplicabile în materie de secret comercial.

Articolul 10

Statele membre pun la dispoziția celorlalte state membre interesate aceleași informații ca și cele difuzate propriilor lor cetățeni, ca bază pentru consultarea necesară în cadrul relațiilor bilaterale.

Articolul 11

Statele membre adoptă dispozițiile necesare pentru ca emisiile provenite de la instalații să fie măsurate, în vederea verificării respectării obligațiilor prevăzute la articolul 4. Metodele de măsurare trebuie să fie aprobate de autoritățile competente.

Articolul 12

Statele membre urmăresc evoluția celei mai bune tehnologii disponibile și a situației mediului.

În temeiul acestei examinări, dacă este necesar, statele membre impun instalațiilor autorizate în conformitate cu prezenta directivă condițiile corespunzătoare, ținându-se seama, pe de o parte, de această evoluție, și, pe de altă parte, de posibilitatea de a

nu atrage costuri excesive pentru instalațiile respective, având în vedere în special situația economică a întreprinderilor din categoria respectivă.

Articolul 13

În temeiul examinării evoluției celei mai bune tehnologii disponibile și a situației mediului, statele membre pun în aplicare politici și strategii cuprinzând măsuri corespunzătoare, pentru adaptarea progresivă a instalațiilor existente din categoriile ce figurează în anexa I la cea mai bună tehnologie disponibilă, ținându-se seama, în special:

- de caracteristicile tehnice ale instalației;
- de procentul de utilizare și de durata de viață reziduală a instalației;
- de natura volumului emisiilor poluante ale instalației;
- de posibilitatea de a nu atrage costuri excesive pentru instalațiile respective, ținând seama în special de situația economică a întreprinderilor din categoria respectivă.

Articolul 14

Statele membre pot lua dispoziții mai stricte decât cele prevăzute de prezenta directivă, în vederea protejării sănătății publice și a mediului.

Articolul 15

Prezenta directivă nu se aplică instalațiilor industriale destinate scopurilor de apărare națională.

Articolul 16

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 30 iunie 1987. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 17

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 28 iunie 1984.

Pentru Consiliu

Președintele

H. BOUCHARDEAU

ANEXA I

**CATEGORII DE INSTALAȚII INDUSTRIALE ⁽¹⁾
(care intră sub incidența articolului 3)****1. Industria energetică**

- 1.1. Cocserii
- 1.2. Rafinării de țiței (cu excepția întreprinderilor care fabrică numai lubrifianți din țiței)
- 1.3. Instalații de gazeificare și de lichefiere a cărbunelui.
- 1.4. Centrale termice (cu excepția centralelor nucleare) și alte instalații de ardere cu o putere calorică nominală de peste 50 MW

2. Producerea și transformarea metalelor

- 2.1. Instalații de calcinare și sinterizare cu o capacitate de peste 1 000 t de minereuri metalice pe an
- 2.2. Instalații integrate de fabricare a fontei și a oțelurilor brute
- 2.3. Topitorii de metale feroase echipate cu instalații de topire cu o capacitate totală de peste 5 t
- 2.4. Instalații de fabricare și de topire a metalelor neferoase, echipate cu instalații cu o capacitate totală de peste 1 t pentru metalele grele sau 0,5 t pentru metalele ușoare

3. Industrii ale produselor minerale nemetalice

- 3.1. Instalații de fabricare a cimentului și de producere a varului în cuptoare rotative
- 3.2. Instalații de producere și de transformare a azbestului și de fabricare a produselor pe bază de azbest
- 3.3. Instalații de fabricare a fibrelor de sticlă sau a fibrelor minerale
- 3.4. Instalații de fabricare a sticlei (ordinară și specială) cu o capacitate anuală de peste 5 000 t
- 3.5. Instalații de fabricare a ceramicii grosiere, în special a cărămizilor refractare, a țevilor de gresie, a cărămizilor pentru fațadă și pardoseală și a țiglelor pentru acoperiș

4. Industria chimică

- 4.1. Instalații chimice pentru producerea de olefine, derivați de olefine, monomeri și polimeri
- 4.2. Instalații chimice pentru fabricarea altor produse intermediare organice
- 4.3. Instalații pentru fabricarea de produse anorganice de bază

5. Eliminarea deșeurilor

- 5.1. Instalații de eliminare a deșeurilor toxice și periculoase prin incinerare
- 5.2. Instalații de tratare a altor deșeuri solide și lichide prin incinerare

6. Alte industrii

Instalații de fabricare a pastei de hârtie prin metoda chimică, cu o capacitate de producție de minimum 25 000 t pe an

(¹) Valorile prag menționate în această anexă se referă la capacitățile de producție.

ANEXA II

**LISTA CELOR MAI IMPORTANTE SUBSTANȚE POLUANTE
(în conformitate cu articolul 4 punctul 2)**

1. Dioxidul de sulf și alți compuși ai sulfului
 2. Oxizi de azot și alți compuși ai azotului
 3. Monoxidul de carbon
 4. Substanțe organice, în special hidrocarburile (cu excepția metanului)
 5. Metale grele și compuși ai metalelor grele
 6. Prafuri, azbest (particule în suspensie și fibre), fibre de sticlă și fibre minerale
 7. Clor și compuși ai clorului
 8. Fluor și compuși ai fluorului
-